

τεκλήθησαν ἔσβησαν τὰ φῶτα, καὶ ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδια. Ὅτε ὁ Οὐγκὼ ἠγέρθη ὅπως ἀναχωρήσῃ, ἠναγκάσθη ὁ βασιλεὺς αὐτὸς λαβῶν λυχνίαν νὰ τῷ φωτίσῃ εἰς τὴν κλίμακα. Οὐδεὶς βεβαίως θάρνηθη ὅτι μαρτυρεῖ τοῦτο ἐξαιρετικὴν εὐδοκίμῃσιν ἐν τῇ τέχνῃ τῆς λεσχηναίας. Ἴσως ὅμως ὁ ἔνδοξος ποιητὴς ὤφειλε τοῦτο πρὸ πάντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀξιώματος, τοῦ διδάσκοντος ὅτι εὐδοκίμει ἐν τῇ συνδιαλέξει οὐχὶ πάντοτε ὁ λέγων τὰ ἄριστα, ἀλλ' ὁ ἐπιστάμενος νὰ καταδεικνύῃ τὸ εὐρὺς τῶν λόγων τῶν ἄλλων.

Ἐν Ἀγγλίᾳ πρόκειται νὰ γείνωσι δεκτὰ τὰ γραμματόσημα ὡς τρέχον νόμισμα εἰς τὰ Ταμιευτήρια (Caisses d'épargne) διὰ ποσὰ μικρότερα ἐνὸς σελινίου. Τὸν νεωτερισμὸν τοῦτον ἀπεφάσισε νὰ δοκιμάσῃ ἡ γενικὴ διεύθυνσις τῶν ταχυδρομείων, ὅπως διευκολύνη τὴν ἀποταμίευσιν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐκείνους, οἵτινες δὲν δύνανται νὰ οἰκονομήσωσιν ἢ ἀνά ἐν πέννυ μικρὸν κατὰ μικρὸν. Μὲ τὰ πέννυ ταῦτα ἀγοράζων τις γραμματόσημα θέτει αὐτὰ ἐντὸς πλαισίου ἐπὶ τούτῳ κατεσκευασμένου, ὅπερ παραχωρεῖ τὸ Ταχυδρομεῖον, καὶ τὸ ὅποῖον ἅμα πληρωθῆ διὰ δώδεκα γραμματοσήμων δύναται νὰ φέρῃ καὶ ἀποθήσῃ ὁ κάτοχος εἰς οἰονδήποτε Ταμιευτήριον ταχυδρομικὸν τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας, οὔτινος ὁ διευθυντὴς τὸ δέχεται εἴτε ὡς πρώτην καταβολὴν ἀρχομένης ἀποταμίευσως, εἴτε ὡς νέαν καταβολὴν, ἐὰν ὁ καταθέτης ἔχει ἤδη ἀνοίξει λογαριασμόν. Ἀλλὰ τὰ γραμματόσημα, ἅτινα οὕτως ἀποτελοῦσι ποσὸν τοῦλάχιστον ἐνὸς σελινίου, δὲν πρέπει νὰ εἶνε οὐδαμῶς βεβλαμμένα, ἐπὶ ποιῆ τοῦ νὰ μὴ γείνωσι δεκτὰ ὑπὸ τοῦ Ταμιευτηρίου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἐν Παρίσι οἱ καταστήματα, ἐν οἷς πωλοῦνται πλήρεις ἱματισμοὶ πλαγγῶνων (κουκλῶν) οἰουδήποτε μεγέθους, ἀπαράλλακτα εἰς πωλοῦνται καὶ τὰ ἔτοιμα παιδικὰ ἐνδύματα. Τὰ καταστήματα ταῦτα διακρίνονται διὰ τὸν πλοῦτον αὐτῶν καὶ τὴν πολυτέλειαν τῶν ἐμπορευμάτων των, ἐν ἐνὶ δ' αὐτῶν συνέπεσε νὰ ἴδῃ τις ἐσθῆτα πλαγγῶνος κίμφοις, τόσα ἔχουσαν περικοσμήματα τριχάπτων, ὥστε ἐξήτουν δι' αὐτὴν ἀντίτιμον 1,200 φράγκων.

Οὐδὲν, οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον τοῦ γυναικείου κόσμου ἔλλειπει ἀπὸ τὰ πολυδάπανα ταῦτα ἀθύρματα. Ἐπάρχουσι δι' αὐτὰ ἱματιοθηκὰι πλήρεις ἀσπρορρούχων, ἀλεξιβροχὰ τιμώμενα 20 φράγκων, πίλοι 60 φράγκων! Πλαγγῶν μὴ ἔχουσα πλούσιον ὄλον τῆς τὸ τοικοκυρῶ θεωρεῖται ὡς εἰς πολὺ ταπεινὴν τάξιν ἀνάκουσα! Πωλοῦνται δὲ τὰ ἀθύρματα ταῦτα ἢ ἔτοιμα ἢ ἐπὶ παραγγελίᾳ καθ' ὃ ἐπιθυμεῖ τις μέγεθος καὶ συρμὸν τῆς ἐνδυμασίας!

Ἐκ τῶν σαρκωδῶρων θηρίων ἡ ὕαινα, ἰσχυρότερα καὶ μᾶλλον τοῦ λύκου αἰμοχαρῆς, οὐδαμῶς φοβεῖται, καίτοι ζῶσα κυρίως ἐκ πτωμάτων, νὰ προσδῶλῃ τὸν ἄνθρωπον, ὅπως τὸν σπαράξῃ.

Ἐν Ἀφρικῇ πολλάκις θραύει τὰς θύρας τῶν ποιμνιστῶν ὅπως ἐφορμήσῃ κατὰ ποιμνίων καὶ ποιμένων οὐ μόνον ἐν νυκτὶ, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσῃ ἡμέρᾳ.

Ἐσχάτως δὲ ἐν τῇ πόλει Richmond τῆς Βιργινίας συνέβη φοβερὸν γεγονός μαρτυροῦν τὸ αἰμοχαρῆς τοῦ θηρίου τούτου. Ἐν τινὶ ἵπποδρομίῳ δαμαστῆς θελήσας νὰ δειχθῆ εἰς τὸ κοινὸν ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ ὑαινῶν, ἠρπάγη ὑπὸ τῶν θηρίων καὶ κατεσπαράχθη ὑπ' αὐτῶν ἐμμανῶν γενομένων. Ὁ δαμαστὴς, ὀνόματι Drayton, ἀνὴρ ῥωμαλεώτατος, μόνον ὄργανον πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ κατὰ δώδεκα ὑαινῶν εἶχε τὸ μαστίγιόν του. Ἐρρίφθησαν δὲ αἱ ὕαινα κατ' αὐτοῦ καθ' ἣν στιγμὴν εἶχεν ἐστραμμένα τὰ νῶτα πρὸς τὰ θηρία καὶ ἐθώρει τὸ κοινόν.

Οἱ θεαταὶ πάντες ἀφῆκαν κραυγὴν φρίκης ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ δυστυχοῦς δαμαστοῦ ἀνατρεπομένου ἐν τῷ κλωβῷ καὶ σπαρασσομένου ὑπὸ τῶν ὀνύχων καὶ τῶν ὀδόντων τῶν θηρίων, καθ' ὧν ἠγωνίζετο ἀπεγνωσμένος, προσπαθῶν νὰ διατηρήσῃ ἔτι τὴν φωνὴν ἐπιτακτικὴν, ὅπως ἀπομακρύνῃ αὐτὰ καὶ σώσῃ τὴν ζωὴν του. Ἀλλ' αἱ ὕαινα μανιῶδες γινόμεναι εἰς τὴν θέαν τοῦ αἵματος, οὐδαμῶς παρητοῦντο τοῦ θύματος, ὅτε δὲ οἱ φύλακες φέροντες σιδηρὰς πεφυρακτωμένας ῥάβδους κατώρθωσαν νὰ τὰς ἀπομακρύνωσιν, ὁ δυστυχὴς Drayton ἐξέπνευεν· αἱ σάρκες αὐτοῦ ἦσαν δισπαραγμέναι καὶ καταβεβρωμέναι μέχρις ὀστέων.

Κατὰ τὴν στατιστικὴν τῶν Behm et Wagner ἐν ἔτει 1877 ἡ Γερμανία εἶχε πληθυσμὸν 43,943,000, ἡ Αὐστρουγγαρία ἐν ἔτει 1879 38,000,000, ἡ Μεγάλῃ Βρετανία καὶ Ἰρλανδία 34,500,000, ἡ Γαλλία τῷ 1876 36,900,000, ἡ εὐρωπαϊκὴ Τουρκία 8,860,000, ἡ Ρωσσία 87,900,000.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κίνας ἀνέρχεται εἰς 434,600,000, ὁ δὲ τῆς Ἰαπωνίας κατὰ τὴν ἐπίσημον ἀπογραφὴν τοῦ 1878 εἰς 34,300,000. Αἱ ἐν Ἀσίᾳ ἀγγλικαὶ κτήσεις περιέχουσι πληθυσμὸν 240,200,000.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὁ κ. P. Guyot ἐν τῇ «Ἐπιστημονικῇ ἀνταποκρίσει» ἀναγράφει μέσον τι, δι' οὗ δυνάμεθα νὰ γνωρίσωμεν τὸ καλὸν γάλα. Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε ν' ἀναμειγνύωμεν τὸ γάλα μετὰ κόνεως γύψου ὥστε νὰ σχηματίζεται μίγμα ἀρκούντως πυκνόν. Ἐὰν τὸ γάλα εἶνε καθαρὸν, θὰ παρέλθωσι δέκα ὥροι περίπου μέχρις οὗ τὸ μίγμα σκληρυνθῆ· ἐὰν περιέχῃ ὕδωρ πολὺ, θὰ παρελθῇ ὀλιγώτερος χρόνος, κατὰ τοσοῦτον δ' ὀλιγώτερος ὅσῳ περισσώτερον εἶνε τὸ ὕδωρ. Κατὰ τὰς γενομένας δοκιμὰς εἰς 40 λεπτὰ τῆς ὥρας ἀποσκληρύνεται μίγμα, ὅπερ περιέχει 75 τοῖς 0₁₀ ὕδωρ.